

Definicions

Autocompostatge: ús de la tècnica del compostatge en origen per als residus orgànics del jardí i part del menjar. Engloba tant el compostatge domèstic com el compostatge comunitari (en un lloc comú per a diverses llars).

Deposició controlada: sistema d'emmagatzematge del rebuig dels residus en llocs condicionats a aquests efectes.

Eliminació: qualsevol operació que no sigui la valorització, inclús quan la operació tingui com conseqüència secundària l'aprofitament de substàncies o energia.

Envasos Lleugers: fracció dels envasos amb la característica comuna de tenir una baixa relació pes/volum. Fonamentalment constituïda per ampolles i pots de plàstic, plàstic film, llaunes i brics o cartró per begudes.

Fracció: part del total de residus de característiques semblants.

Fracció envasos: fracció de residus municipals constituïda pels envasos. Inclou cartró envàs, vidre envàs i els anomenats envasos lleugers.

Fracció orgànica (Fracció orgànica de residus municipals; **FORM**): fracció orgànica dels residus municipals fonamentalment constituïda per restes de menjar (verdures, fruita, closques, peles, carn, peix, farines,...) i restes vegetals (jardineria i poda), susceptible de degradar-se biològicament.

Fracció paper: fracció dels residus municipals constituïda per paper (generalment també s'hi inclou el cartró).

Fracció RESTA: fracció residual dels residus municipals un cop efectuades les recollides selectives i que encara pot contenir materials valoritzables.

Fracció vidre: fracció dels residus municipals constituïda per envasos de vidre.

Impropis: elements estranys al contingut bàsic d'una determinada fracció dels residus municipals recollits selectivament.

Preparació per a la reutilització: inclou les operacions de revisió, neteja i reparació per a la recuperació, per la qual un producte o els seus components que han esdevingut residus, són "preparats" per facilitar la seva reutilització sense necessitat de cap altre procés.

Prevenió de residus: conjunt de mesures preses abans que una substància, material o producte esdevingui residus i que redueixi:

- La quantitat de residus (incloent la reutilització o l'extensió de la vida dels productes);
- Els impactes negatius sobre la salut de les persones o el medi ambient dels residus generats;
- El contingut de substàncies perilloses en materials i productes.

Reciclatge: qualsevol operació mitjançant la qual els materials de residus són transformats de nou en productes, materials o substàncies, tant si és amb la finalitat original com amb qualsevol altra. Inclou la transformació del material orgànic, però no la valorització energètica, ni la transformació en materials que s'hagin d'emprar com a combustible o per operacions de replè.

Residu: material que es genera com a conseqüència no desitjada de qualsevol activitat humana, el generador o posseïdor del qual se n'ha després o té la intenció o obligació de desprendre-se'n.

Reutilització: qualsevol operació per la qual un producte o els seus components que no són residus són tornats a utilitzar per al mateix propòsit pel qual van ésser concebuts.

Sistema Integrat de Gestió de residus (SIG): model de gestió de residus en què les empreses responsables de posar al mercat els productes han de pagar un import a una societat gestora constituïda pels propis fabricants del producte/residu específic per tal de gestionar per si mateixes finançar la gestió amb la finalitat d'assegurar el compliment dels objectius de reciclatge i valorització segons la normativa vigent.

Valorització: qualsevol operació el resultat principal de la qual sigui que el residu serveixi a una finalitat útil al substituir a d'altres materials que d'una altra manera s'haurien emprats per a complir una funció particular, o que el residu sigui preparat per a complir aquesta funció, a la instal·lació o en l'economia en general. En tot cas, es considera valorització qualsevol dels processos enumerats a l'annex II.B de la Decisió de la Comissió 96/350/CEE.

Valorització energètica: aprofitament dels residus amb la finalitat de produir energia alternativament a l'ús d'altres fonts¹.

Valorització material: qualsevol procediment que permeti l'aprofitament dels recursos continguts en els residus, exclosa la utilització dels residus com a font d'energia. A efectes del Programa es diferencia entre valorització material primària o VMP, que

inclou els materials provinents de la recollida selectiva neta que realment tenen com a destí la recuperació material o reciclatge; i valorització material secundària o VMS on s'inclouen els materials recuperats mitjançant les plantes de tractament de la fracció resta o les escòries recuperades de les incineradores.

ⁱ La incineració de residus municipals es considera una operació de valorització quan l'eficiència energètica sigui igual o superior a: 0,60 tractant-se d'instal·lacions en funcionament i autoritzades conforme a la legislació comunitària aplicable des d'abans de l'1 de gener de 2009; 0,65 tractant-se d'instal·lacions autoritzades després del 31 de desembre de 2008.

Aplicant la següent fórmula: Eficiència energètica = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ on: E_p es l'energia anual produïda com a calor o electricitat, que es calcula multiplicant l'energia en forma d'electricitat per 2,6 i la calor produïda per a usos comercials per 1.1 (GJ/any). E_f es l'aportació anual d'energia al sistema a partir dels combustibles que contribueixen a la producció de vapor (GJ/any).

ESBORRANY